

כמעין המתגבר

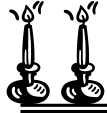

קורת

"כמעין המתגבר - אליכין" | גיליון 850

ג' תמוז, ה'תשע"ח | 16.6.2018

שבת	כניסת שבת	יציאת שבת
חיפה	19:19	20:33
ירושלים	19:11	20:29
תל-אביב	19:28	20:32

מפסירים: ויאמר שמואל

לוח המעין

ביקור בבית חולים

יום ו' 12:00 - 11:00

ניתן להשאיל ציוד

רפוא'ש'קוא'

באמצעות אתר

האינטרנט המתודי

www.briutova.org

או בטלפון אתר

04-66-00-456

עלון שבועי היוצא לאור ע"י עמותת

"כמעין המתגבר - אליכין" ע"ר 580419828

דניאל סמינה (050)2867660
טל מליח (052)3330388

לתרומות:

חשבון מספר 832987

סניף 90 בנק דיסקונט

www.hamitgaber.org

נא לשמור על קדושת העלון

... פנימ אלה

"אם כמות כל האדם ימותון אלה... לא ה' שלזני" (במדבר טז, כט)
אם ה' לא שלחו, כי אז טענותיו של קורח ועדתו היו צודקות ומדוע ראוי להם עונש מוות? אלא מי שמתחיל במחלוקת ומביא פילוגים בישראל, אף שבא בטענות צודקות, ראוי לעונש חמור.

רבי חיים מצאנז

"ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת כל הרכוש" (במדבר טז, לב)

גם הרכוש נבלע, שהוא שגרם למחלוקת העגומה. העזתו של קורח לקום כנגד משה לא באה לו אלא בשל עושרו, שכן "עשיר יענה עצות".

מאוצרנו הישן

קורח ועדתו, שחטאו בפיהם – בלשון הרע, במחלוקת ובהוצאת דיבה – נענשו מידה כנגד מידה – "ותפתח הארץ את פיה".

רבי שר-שלום מבעלז

עונשו של קורח היה בהיבלעות בארץ, שכן חז"ל (חולין פט) דורשים את הפסוק "תולה ארץ על בלימה", שאין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה. קורח ועדתו לא דיי שלא בלמו את עצמם, אלא אדרבה, הציתו את אש המחלוקת. הארץ לא הייתה יכולה להתקיים תחתיהם, ולכן "ותפתח הארץ את פיה".

רבי זאב מסטריקוב

"וירדו זויים שאולה" (במדבר טז, ל)

גם מי שמצוי ב'שאול' חושב שהוא חי. אך יש בזה גם ברכה, שגם ב'שאול' עדיין הם חיים ויכלו לעשות תשובה. זהו שנאמר (במדבר כו, יא) "ובני קורח לא מתו", וכפירוש רש"י, ש"התבצר להם מקום גבוה בגיהנום וישבו שם", ועשו תשובה.

היום יום

"קורח שפיקחז היה, בזה ראה לשטות זוז" (רש"י)

מהי השטות? הווי אומר שהרצון להיות פיקח ולהתחכם בדרכי ה' יתברך, זאת הייתה השטות שלו.

רבי מאיר מפרמישלו

מוקדש לעילוי נשמתו של לירן מליח ז"ל בן שמעון ומרים תנצב"ה

סגולות הלימוד בספר תהלים

אני, למבין האבות הקדושים, אלמר תהילים? ואילו הם למאורי תיקון הכללי?

את התהילים ניתן לקרוא ולחלק במספר דרכים. כל הדרכים טובות, אך יש דרגות בקריאה. יש הנוהגים לסיים ספר תהלים בשבוע כך שקורא בכל יום תהלים של אותו היום. יש המסיימים ספר בחודש. אם אדם ביטל יום אחד קריאת תהלים ישלים ביום שלמחרת.

אשרי אדם שזוכה לסיים כל ספר התהלים בבת אחת כפי שנאמר "מי ימלא גבורות ה' ישמיע כל תהילתו". מי שזוכה לומר את כל התהלים בלי שום הפסק, מאשרי ועד כל הנשמה תהלל י-ה זוכה לבטל דינים. דרגה גבוהה יותר היא כשאדם זוכה פעמיים בשבוע לומר את ספר התהלים. פעם אחת במהלך כל השבוע ופעם נוספת בשבת, כלומר זוכה לומר 300 פרקים שהם בגימטריה "כפר" מכאן שהוא זוכה לכפרה על עוונותיו.

וישנה דרגה יותר גבוהה. אדם שרוצה לכפר על עוונותיו בתענית וקשה לו יקרא שלוש פעמים ביום אחד את ספר התהלים ויחשב לו כאילו התענה משבת לשבת. בתנאי שזה בלי הפסק דיבור.

כל אדם על-פי דרגתו וענינו יקרא בתהלים. ובעיקר יותר מכולם צריך בעל תשובה להרבות בקריאת תהלים וזאת משום שהסיטרא אחרא והחיצונים מקנאים בו. שהרי בעבר היה איתם עכשיו עבר לצד הקדושה והם רוצים להפיל אותו שוב. ואיך ניצלים מהם? ספר תהלים דוחה את כל המקטרגים יותר מכל לימוד תורה.

מי שרוצה שתזדמן לו כלה הגונה יגיד בסוף תפילת העמידה את הפרק "שיר למעלות אשא ימיני אל ההרים".

נהגו חתן וכלה ביום החופה לגמור ספר תהלים שלם ובכך הם מכשירים דרך לשלום בית וילדים בריאים.

רבי נחמן מברסלב גילה לנו את התיקון הכללי. הוא קיבל רשות לכך רק לפני פטירתו. התיקון הכללי כולל עשרה פרקי תהלים: פרקים טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קכ.

התיקון הכללי בא לתקן דברים רבים אבל בעיקר בא לתיקון הברית. אדם שיצא ממנו זרע לבטלה יקרא באותו יום עשרה פרקים הנ"ל שבתהלים ואם יכול יטבול גם במקווה ובצורף הרהורי תשובה יזכה לכפר על אותו עון.

כשביקשו עשרת הצדיקים לומר תהילים אמר להם הקב"ה כולכם נעימים, כולכם חסידים ומשובחים, אלא יאמר על-ידי דוד המלך נעים זמירות ישראל שהוא מוכשר יותר מכולם להעלות את הדברים שלכם על הכתב וגם להוסיף משלו.

האבות הקדושים השיגו את כל ספר התהילים ברוח הקודש ואמרו אותו אף-על-פי שדוד עוד לא בא לעולם. וכך אומר לנו המדרש על יעקב אבינו. 22 שנים רעה יעקב את צאנו של לבן. בלילות, כשרעה את צאן לבן, נהג לומר 15 פרקים של שיר למעלות כפי שנאמר בתהילים "ואמר נא ישראל" {יעקב}.

דעה שניה במדרש אומרת שיעקב אמר את כל ספר התהלים "ואתה קדוש יושב תהילות ישראל".

לא רק יעקב אבינו אמר תהלים גם משה ובני ישראל אמרו את ההלל שבתהלים כשעלו מן הים וגם יהושע ובני ישראל אמרו כשעמדה עליהם מלכות כנען והכל כפי שנאמר, ברוח הקודש.

חז"ל תיקנו לקרוא לפני התפילה מזמורי תהלים ממזמור לתודה ועד ויברך דוד, כדי שהמזמורים, כמו מזמרה, יכרתו את כל הקליפות והמחסומים וכך תפילת העמידה תעלה למעלה ותבקיע שערים.

אשרי אדם שמגיע לבית הכנסת בזמן ולא מדלג על מזמורי תהלים אלה כי בזכותם מפנה האדם דרך לתפילות שיעלו למעלה.

רבי נחמן מברסלב בליקוטי מוהר"ן כתב שעיקר אמירת תהלים היא שכל אדם ימצא את עצמו בתוך כל מזמור ומזמור. כשם שדוד מבקש מה' שיציל אותו מהמלחמות כך צריך כל אדם לבקש מה' שיציל אותו ממלחמת היצר הרע וחילותיו שבאים להכשיל אותו. וכשם שאומר דוד לה' "שמרה נפשי כי חסיד אני" גם כאן צריך האדם לומר לעצמו גם אני חסיד וטוב בדברים מסוימים. את הכול צריך האדם לפרש גם ביחס לעצמו.

בספר תהלים יש 150 פרקים. המילה פדיון בגימטריה גם 150. אדם שלומד ספר תהלים בכוונה עושה פדיון לנפשו מכל מני פורענויות.

הא למדת שכל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר (אסתר ב') ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:

משנה מסכת אבות פרק ו משנה ו

הבטחה חלומית

הדפיקה בשעה מאוחרת בלילה בדלת ביתו של החסיד ר' יצחק-דוד גרוסמן הפתיעה אותו. הוא ניגש אל הפתח ומצא שם את בני משפחתו של האדמו"ר רבי אשר ('הצעיר') מסטולין.

אך ההפתעה הגדולה ציפתה לו כאשר הציגו לפניו את בקשתם. "אנו מבקשים ממך ללמוד את מקצוע השחיטה ולהיות שוחט", אמרו לו.

"שוחט? אני?! תמה ר' יצחק-דוד.

"כן, זה פיקוח נפש", אמרו לו בני המשפחה בפנים חמורות סבר.

הם הסבירו לו כי האדמו"ר נחלש מאוד ובריאותו מידרדרת. הרופאים אמרו שהוא חייב לאכול בשר כדי להתחזק, ואולם רבי אשר נמנע מלאכול בשר, בשל הקפדתו היתרה על כשרות. לאחר הפצרות רבות הביע הסכמה לאכול בשר בתנאי אחד - שהשוחט יהיה ר' יצחק-דוד.

לא לשווא בחר האדמו"ר בר' יצחק-דוד. הוא היה ירא שמים מופלג, מודקדק בכל פרט בהלכה ובמנהג. הוא שקל את העניין, ומכיוון שבריאותו של רבו הייתה תלויה בדבר - נעתר.

משעה שקיבל עליו לאחוז בסכין השחיטה, עשה זאת במלוא כובד הראש. תחילה שני את כל הלכות שחיטה, ואחר-כך למד את האומנות המעשית. רק כאשר חש ראו למשימה האחרת החל לעסוק בה.

ביום חורפי קר עסק ר' יצחק-דוד בהכנת סכין השחיטה. הוא השחז אותו שוב ושוב, ובדק אותו פעם אחר פעם כדי לוודא שהלהב חד וחלק לגמרי. כל-כולו היה מרוכז במלאכה העדינה, עד שלא שם לב לרוח הקרה שנשבה עליו.

ר' יצחק-דוד הצטנן ונפל למשכב. בתחילה סבר כי זה צינון קל וחולף, אך במהרה התברר שחלה בדלקת ריאות חריפה. בימים ההם טרם היו תרופות יעילות לדלקת מעין זו, ורבים לא הצליחו להתגבר עליה.

נפלאות הזרוא

מהו הדופמין שאחראי על העונג ומאתגר אותנו?

הדופמין (Dopamine) הוא נירור טרנסמיטר שאחראי לכך שאנו כל כך זקוקים לריגושים. מסרטי אימה ועד ספורט אתגרי, מחקר הסביבה שלנו, נסיעות בעולם לטיולים, יצירת קשרים ונטילת אתגרים ומשימות על עצמו - החיפוש אחרי התרגשות וריגושים נובע מהצורך שלנו בדופמין.

לעיתים מכנים אותו "אינסטינקט החיים". זו המולקולה, החומר הכימי, שאחראי לעונג במוחנו והוא שגורם לנו לעשות דברים ולהעז בחיים.

אם לא היינו ציידים דופמין כל כך אדוקים, כנראה שחינו היו כשל זומבים. היינו אדישים, איטיים, חסרי מעוף, התרגשות, התלהבות ורצון להתנסות בדברים מסעירים ובחוויות חדשות.

למעשה, חולי פרקינסון סובלים ממחסור בדופמין.

זה כמובן לא אומר שכולנו זקוקים לכמות זהה של דופמין. יש כאלה שזקוקים ליותר ויש אחרים שלהרבה פחות. אבל כל אחד זקוק למעט דופמין.

כשאנו מצליחים במשהו או מנצחים, מוחנו וגופנו מתאמים את תגובתם הטבעית להישג. אנו הופכים מדויקים מאד והרפלקסים שלנו מתחדדים ונעשים זריזים. אנו מרגישים בלתי מנוצחים. לבסוף אנו גם זוכים בפרס הגדול כשהדופמין מאיץ את מרכז העונג של מוחנו.

אנדורפינים מוחשים בגופנו, נלחמים בעייפות ונותנים לנו הרגשה של התעלות.

התברר שאין לנוסע שום כתובת מוגדרת. העגלון החליט לחפש את הכנסת האורחים המקומית.

בהגיעו למקום ירד העגלון ונקש על דלת הבית. "יש כאן אדם חולה מאוד", אמר לשמש, "הוא בא לכאן ממרחקים". השמש סייע לעגלון להכניס את החולה פנימה, והוא הושכב שם באחת הפינות.

באותו לילה הופיעה פתאום בחלוננו של ראש הקהל המקומי דמות של יהודי הדור פנים, שאור קורן מהן. "אני מבקש ממך", אמרה הדמות, "שתישב בבית הכנסת האורחים. בא לשם עכשיו יהודי צדיק וישר, חולה וחלוש. הוא חלה בעקבות חסד שעשה עמדי. אנא, עשה כל שביכולתך כדי לרפא אותו ממחלתו".

הרופאים שבדקו אותו אמרו כי הכול תלוי ביכולת גופו להתגבר על המחלה, ולשם כך יש לשלוח אותו לעיירה טוקאי שבצפון הונגריה, המבורכת באוויר צה ומבריא.

אם לא די בכך, בימים ההם (בשנת תרל"ג) נסתלק למנוחת עולמים הצדיק רבי אשר, והדבר שבר את רוחו של ר' יצחק-דוד. רעייתו המוודאגת החליטה שאין מנוס מלקיים את המלצת הרופאים. היא מכרה את תכשיטיה ואת כלי הכסף שברשותה כדי לממן את הוצאות הנסיעה, ושלחה את בעלה בעגלה לטוקאי, בעוד היא עצמה נשארת עם ילדיה בבית.

בשעת לילה מאוחרת הגיעה העגלה לטוקאי. העגלון ביקש מהחולה את כתובת יעדו.

הדמות הוסיפה ואמרה: "יודע אני שכבר עשרים שנה אתה ורעייתך חשוכי ילדים. ובכן, אני מבטיח לך שאם תיענה לבקשתי - תזכה בקרוב לחבוב בן".

ראש הקהל התעורר נסער. החלום היה מוחשי כל-כך, עד שנדרשו לו רגעים ארוכים להתעשת. בתוך כך התעוררה גם רעייתו - נסערת ורגשת, וגם בפיה אותו חלום. הבינו השניים שיש דברים בגו והחליטו שלא לאבד רגע. באישון לילה יצאו מביתם לעבר בית הכנסת האורחים.

השמש כבר נם את שנתו, ופתאום שוב שמע דפיקות על הדלת. הוא רגז על ההפרעות התכופות והתעלם מן הדפיקות, אולם ראש הקהל ואשתו לא הרפו. בסופו של דבר ניאות השמש לפתוח את הדלת. "מה קורה כאן?", שאל בתדהמה למראה האורחים שבפתח.

"האם בא לכאן הלילה יהודי חולה ממרחקים?", ביקש ראש הקהל לדעת.

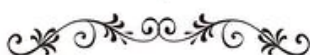
"אכן", נדהם השמש, והצביע לעבר פינת החדר. על מזון פשוט שכב רבי יצחק-דוד, מתייסר במכאוביו.

ראש הקהל מיהר לגשת אל החולה. הוא הצליח לדלות מפיו את שמו ואת עיירת מוצאו, ופניו החווירו. הפרטים שמסר החולה תואמים לחלוטין את ששמע בחלום! מאותו רגע לא מש ראש הקהל מרבי יצחק-דוד. הוא גייס את טובי הרופאים, קנה את התרופות היקרות ביותר ועשה כל מה שביכולתו להבריאו.

רבי יצחק-דוד תמה לנוח הטיפול המסור. "במה זכית?", שאל שוב ושוב. ראש הקהל התחמק מלגלות לו את דבר החלום. "יום אחד אגלה לך", הפטיר.

חלפו כמה חודשים. רבי יצחק-דוד שב לאיתנו והבריא. הוא חזר להתהלך כאחד האדם, וכבר החל לתכנן את חזרתו לביתו. או-אז פנה אליו ראש הקהל ושיתף אותו בדבר החלום. "רבה, רבי אשר, הבטיחתי שאזכה לזרעא היא וקיימא אם אדאג לרפואתך", אמר כממתיק סוד. "ואכן, ביכולתי לבשר לך שברכת הצדיק כבר החלה להתממש".

על-פי לב ישראל

...: סיפורי צדיקים :::::

תורה חיה

רבי צבי-הירש מזידיצ'וב נפגש פעם אחת עם הגאון רבי יעקב בורנשטיין, בעל "שועות יעקב". שוחחו השניים בדברי התורה והגאון התפעל מאוד מגדולתו של רבי צבי-הירש. שאל הגאון: "אדם גדול כמוכם, הבקי בכל חדרי התורה, לשם מה אתם נוסעים אל החוזה מלובלין?".

נענה רבי צבי-הירש: "הרב מלמברג! בעוונתי שאתם בקיאים במסכת עירובין ישר והפוך, אבל לו הייתם יודעים שבמקום כלשהו אפשר לראות 'מבוי העשוי כנדל' מקורי מימי קדם (עניין מסובך במסכת זו, שיש בו כמה וכמה שיערות), האם לא הייתם רוצים לראות זאת במו-עיניכם? ובכן, אני נוסע ללובלין כדי לראות תורה חיה, תורה שניתנת למישוש ממשי".

הדקן מועיל

בחור אמריקאי, שלמד בישיבה בירושלים, החליט לגדל זקן, אך כשחזר לביתו לחגים הביעו הוריו אי שביעות רצון מחזותו ולחצו עליו לגלח את זקנו.

החליט הבחור להיכנס אל הרבי מליובאוויטש ולשאול בעצתו. הרבי השיב שהזקן הוא מאפיין ברור של יהודי, ושחז"ל מסבחים את יוצאי מצרים שלא שינו את שמם, לשונם ולבושם. בהמשך הדברים הוסיף הרבי שבחור ישיבה עלול להיכנס לחנות ולהתפתות לעלעל בעיתון פסול, ואז הוא נזכר שהוא עטור זקן והנוכחים מביעים עליו, והדבר עוזר לו להתגבר ולעזוב את המקום.

כששמע זאת הבחור החוויר כסיד. הרבי תיאר בדיוק את מה שקרה לו פעם אחת.

פזקוס

שיווק ושירות למיכון משרדי

פקסים, מגרסות, מדפסות

מכונות צילום, חומרים מתכלים

רח' שנקר 13, קריית אריה, פתח-תקוה

טל: 03-9248324 | פקס: 03-9248195

מוסק שואב

שירות לכל סוגי הרכה

קבלת גרסת חייס איחוד

חשלה רכה, איחוד אזור, בדירה ע"י לחשה

(054)806-2221 (04)6369-789

המרכז
להשאלת
ציוד רפואי
כמעין המתגבר נ"ד

מוקד טלפוני ארצי: 04-6600456

www.beriutova.org | www.hamitgaber.org |

ירושלים | רחובות | גבעת שמואל | פרדס חנה-דרכור | עמק חפר | אליכין | עתלית

כמעין המתגבר hamitgaber@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמתה של פודה סמיונה ז"ל בת מורי יוסף טוויל